

COMMISSIE VOOR DE BEZWAARSCHRIFTEN

Advies over het bezwaarschrift van de heer G.J. Hingstman van Stichting Univé Rechtshulp, ingediend namens mevrouw C.C.G. Feenstra en mevrouw F.K. Japenga, wonende te Rutten op het adres Ruttensepad 15, gericht tegen het besluit van 27 mei 2014 van het college van burgemeester en wethouders van Noordoostpolder, waarbij een omgevingsvergunning aan Maatschap J.G. Peek en E.C.M. Peek-Van Dongen, Ruttensepad 13, Rutten, is verleend voor het uitbreiden van een ligboxenstal.

Aanwezig:

de leden van de commissie:

- mevrouw mr. A.M.E. van der Sluijs (voorzitter);
- de heer mr. O. Pol (lid);
- mevrouw mr. A. Glastra van Loon (lid);
- mr.A. Rispens (secretaris).

Hoorzitting

Op 17 september 2014 heeft de commissie een hoorzitting gehouden voor de behandeling de bezwaarschriften. Van dit horen is een verslag gemaakt. Dit verslag maakt onderdeel uit van dit advies.

Naar aanleiding van de processtukken en hetgeen in de hoorzitting naar voren is gebracht, heeft de commissie het volgende **O V E R W O G E N**:

Procesverloop:

Op 4 april 2014 heeft maatschap J.G. Peek en E.C.M. Peek-van Dongen een aanvraag om omgevingsvergunning ingediend voor de bouw van een ligboxenstal op het adres Ruttensepad 13 te Rutten. Op 9 april 2014 is de ontvangst van de aanvraag bevestigd. Op 16 april 2014 is de ingediende aanvraag gepubliceerd in De Noordoostpolder. Op 27 mei 2014 is de aangevraagde omgevingsvergunning verleend.

Op 24 juni 2014 heeft Stichting Univé Rechtshulp namens mevrouw C.C.G. Feenstra en mevrouw F.K. Japenga een bezwaarschrift ingediend. De heer M. van der Avoird heeft op 25 juli 2014 het bedrijf van de maatschap overgenomen. Op 9 september 2014 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Midden-Nederland uitspraak gedaan op het door de bezwaarden ingediende verzoek om voorlopige voorziening en het verzoek afgewezen.

Juridisch kader:

Artikel 2.1, lid 1 onder a en c van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bepaalt dat het verboden is zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:

- a. het bouwen van een bouwwerk;
- b. (...)
- c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan.

In artikel 2.10 van de Wabo wordt aangegeven waar een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen aan getoetst moet worden.

Artikel 2:12, lid 1 onder a, sub 1° Wabo bepaalt dat, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, de omgevingsvergunning slechts kan worden verleend, indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening met toepassing van de in het bestemmingsplan of de beheersverordening opgenomen regels inzake afwijking. Artikel 7:15, lid 2 Algemene wet bestuursrecht bepaalt dat de kosten, die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend worden vergoed op verzoek van de belanghebbende voorzover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Inhoudelijke argumenten:

In het bezwaarschrift is – samengevat – het volgende naar voren gebracht. In het besluit is geen aandacht besteed aan de voorwaarden waaronder de binnenplanse vrijstelling mag worden verleend. Bovendien is de aanbouw gedeeltelijk op minder dan zes meter van het hart van de erfsloot gesitueerd, als gevolg waarvan de vrijstelling niet verleend kon worden.

Er is geen sprake geweest van een zorgvuldige belangenafweging. Gevreesd wordt voor geluids-, geur- en andere vormen van overlast als gevolg van de verleende omgevingsvergunning, die een grote negatieve invloed zal hebben op het woongenot van cliënten, ten koste zal gaan van het verblijf van de gasten op de camping en de bed- en breakfast en zal leiden tot een waardedaling van de woning en de camping. Er is ten onrechte geen aandacht besteed aan de milieukundige gevolgen van de uitbreiding.

Verzocht wordt het bezwaarschrift gegrond te verklaren, het bestreden besluit in te trekken en alsnog de vergunning te weigeren en tot vergoeding van de kosten conform artikel 7:15 Awb.

Beoordeling commissie:

De commissie overweegt dat op het perceel Ruttensepad 13 te Rutton van toepassing is het bestemmingsplan Landelijk gebied 2004. Ingevolge de voorschriften en de verbeelding (plankaart) heeft het perceel Ettenlandseweg 14 de bestemming "agrarisch".

Deze gronden zijn onder andere bestemd voor agrarische bedrijvigheid in de vorm van een grondgebonden agrarisch bedrijf. Ingevolge artikel 5, lid 7 onder a mag de afstand van gebouwen binnen bebouwingsvlakken tot het hart van de erfsloot niet minder bedragen dan 12 meter.

Ingevolge het tiende lid van de planvoorschriften zijn burgemeester en wethouders bevoegd vrijstelling te verlenen van het bepaalde in lid 7 onder a voor het bouwen en/of uitbreiden van bedrijfsgebouwen op het bestaande erf waarbij de afstand van de gebouwen tot het hart van de erfsloot niet minder dan 6 meter mag bedragen, mits:

- is of wordt voorzien in een goede inpassing van één en ander in het landschap door middel van afschermdende erfbeplanting, en
- het bepaalde in artikel 4 (Beschrijving in Hoofdlijnen) in acht wordt genomen.

Het college heeft op grond van artikel 2:12 eerste lid onder a, sub 1° Wabo besloten af te wijken van het voorschrift dat de bebouwing op minimaal 12 meter van het hart van de erfsloot gelegen moet zijn. Het college is van mening dat de aanvraag voldoet aan de voorschriften zoals genoemd in artikel 5, lid 10 van het bestemmingsplan en heeft

daarbij in aanmerking genomen dat het om een zgn. gerende kavel gaat en de gemiddelde afstand van de ligboxenstal tot het hart van de erfsloot 6.54 meter bedraagt en ook overigens voldaan wordt aan de voorwaarden voor het verlenen van de vrijstelling.

De voorzieningenrechter heeft in zijn uitspraak van 9 september 2014 aangegeven het niet eens te zijn met deze redenering. Hij heeft geconstateerd dat vanaf het voorste punt van de uitbreiding de afstand 5.80 meter bedraagt tot het hart van de erfsloot en derhalve 20 centimeter minder is dan de minimale afstand van 6 meter. Het gaat – in zijn woorden – om een uiterst marginale overschrijding van maximaal 20 centimeter op één uiterste punt van de nieuwbouw tegen een totale lengte van de gehele schuurd.

De voorzieningenrechter heeft hierin geen aanleiding gezien om het besluit te schorsen. Wel vond hij dat dit een punt van aandacht is bij de beslissing op bezwaar.

Wij overwegen dat, hoewel er sprake is van een minimale overschrijding van de toegestane zes meter, dit betekent dat u rechtens niet bevoegd was om zonder meer gebruik te maken van de bevoegdheid op grond van artikel 5, tiende lid van het bestemmingsplan zodat in zoverre uw besluit in strijd met het bestemmingsplan genomen is en het bezwaar op dit punt gegrond is. Wij adviseren u het besluit wat dat aangaat te heroverwegen. Voor wat betreft de voorwaarde dat wordt voorzien in een goede inpassing van een en ander in het landschap door middel van afschermdende beplanting en het in acht nemen van het bepaalde in artikel 4 constateren wij dat u terecht gewezen hebt op het feit dat voorzien is in een nieuwe beplantingsstrook.

We willen u in dit verband wijzen op de algemene vrijstellingsbevoegdheid van artikel 27 aanhef en onder c van het bestemmingsplan. Op grond hiervan bent u bevoegd om vrijstelling te verlenen voor afwijkingen van bepalingen ten aanzien van maten en percentages, mits die afwijkingen beperkt blijven tot ten hoogste 10% van de in het plan aangegeven maten en percentages, een en ander geldt niet met betrekking tot de inhoud van woningen en de oppervlakte van bijgebouwen. Gelet op de marginale afwijking van twintig centimeter, en in aanmerking nemende dat het doel van de gestelde afstand een ruime beplantingsmogelijkheid is en hieraan ook uitvoering zal worden gegeven, wat betekent dat deze overschrijding feitelijk geen overwegende gevolgen heeft, adviseren wij u in overweging te nemen bij uw beslissing op bezwaar gebruik te maken van deze bevoegdheid, zodat dit formele punt opgelost kan worden.

Voor wat betreft de gestelde aantasting van het woon- en leefklimaat hebt u in het verweerschrift overwogen dat de vergunninghouder er bewust voor gekozen heeft om in de nieuwe situatie de melkmachines in de kelder van de uitbreiding te situeren om zo de eventuele hinder voor de omgeving te reduceren. Bovendien staat er in de bestaande situatie reeds een schuur en een sleufsilos op de plek van de gewenste uitbreiding. De bedrijfsvoering blijft binnen de gestelde normen van het Activiteitenbesluit. Tevens zal er sprake zijn van een dichte erfsingel waardoor de visuele waarneming zoveel mogelijk beperkt wordt. U hebt tenslotte overwogen dat de stal slechts veertig centimeter dichterbij de woning komt te liggen. Voor wat betreft de milieukundige gevolgen hebt u opgemerkt dat er een melding op grond van het Activiteitenbesluit is ingediend. Wij zijn van mening dat u in redelijkheid aan de belangen van de vergunninghouder een zwaarder gewicht heeft kunnen toekennen dan die van de bezwaarders en het bezwaarschrift in zoverre ongegrond is.

Gelet op eerdergenoemde overwegingen geeft de commissie het volgende **ADVIES**:

het bezwaarschrift van het bezwaarschrift van de heer G.J. Hingstman van Stichting Univé Rechtshulp, ingediend namens mevrouw C.C.G. Feenstra en mevrouw F.K. Japenga, wonende te Rutten op het adres Ruttensepad 15, gericht tegen het besluit van 27 mei 2014 van het college van burgemeester en wethouders van Noordoostpolder, gedeeltelijk **gegrond** te verklaren, voor zover het gaat om de toepassing van artikel 5, tiende lid van het bestemmingsplan en het besluit in zoverre te heroverwegen.

Emmeloord, 17 september 2014

de commissie voor de bezwaarschriften,

mr. A. Rispens
secretaris

mevrouw mr. A.M.E. van der Sluijs
Voorzitter

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'A.M.E. van der Sluijs', with a horizontal line underneath it.